

LA NOSTRA HISTÒRIA

Cap a l'any 96, quan Barcelona es recuperava de l'eufòria i la ressaca del 92, i quan, com aquell qui diu, encara sortia fum de les cendres del Liceu, un conjunt de persones vinculades a entitats fortament arrelades al barri del Raval, i amb anys d'experiència en el treball a l'àmbit social, es reunien en un grup de reflexió promogut pel Secretariat de Marginació del Bisbat de Barcelona.

Fou en el si d'aquestes reunions que sorgí la idea de posar en marxa un seguit d'accions per donar resposta a les necessitats d'un important col·lectiu de persones que es trobaven amb greus dificultats per accedir al mercat de treball. Les entitats que hi participaven havien detectat la seva presència en el dia a dia de la seva feina. Es tractava, sobretot, de dones en edat laboral, amb alguna experiència discontinua, fonamentalment en el camp del servei domèstic o l'atenció de gent gran, amb pocs contactes socials fora de la vida de barri, que moltes vegades havien fracassat en altres recursos d'inserció, amb responsabilitats familiars, sovint assumides en solitari, i en molt casos dependents dels ajuts socials o de mecanismes d'economia irregular, com ara la prostitució. Tot plegat feia que la seva situació tendís cap a l'exclusió social, generant dinàmiques d'enquistament que fàcilment podien transmetre a les seves famílies.

No es tractava de donar una resposta genèrica a un col·lectiu abstracte. No es tractava de generar un servei estandarditzat. Els professionals implicats en aquell grup de reflexió pensaven en dones concretes i buscaven la manera, també concreta, d'ajudar-les a incorporar-se al mercat de treball. Així fou com va néixer el GRUP RAVAL, integrat en un primer moment per Caritas-Raval, el Centre Obert Joan Salvador Gavina, la Fundació Escó, les Germanes Oblates, i el S.A.I.F. Quatre Vents.

Un destacat impulsor de la iniciativa ho va dir de bon començament: "És una tasca impossible...". Un parell d'anys després, al 1998, ho seguia dient quan la maduració del Projecte i la consolidació de la metodologia van portar quatre de les entitats implicades a constituir la COORDINADORA PER LA INSERCIÓ SOCIOLABORAL "ANEM PER FEINA" per a optimitzar-ne la gestió, un cop constatada l'eficàcia del recurs, i amb la idea d'acompanyar el Programa cap a la presa de la seva autonomia plena.

Entretant el Projecte havia anat creixent amb l'impuls de les persones que s'hi anaven implicant, ja fos a l'equip de professionals, com a col·laboradores en pràctiques, o com a voluntaris i voluntàries, sense passar per alt les complicitats establertes amb molts i moltes col·laboradors/es externs/es, com ara professionals d'altres entitats, gent de les administracions, assessors externs, etc... que li van posar cara i resultats a allò que els erudits anomenen sinergies. I per davant de tot, les dones de l'Anem, a hores d'ara cap a 500 persones que han passat pel nostre servei.

A partir de l'estiu de 2004, la COORDINADORA va encetar una nova etapa. Les entitats fundadores, en compliment del previst l'any 1998, i d'acord amb l'equip tècnic, acordaren d'iniciar un procés de desvinculació orgànica per passar a ser col·laboradores externes. El Programa Global que juntes van posar en marxa tenia les seves pròpies dinàmiques, com és natural, i per salvar l'eficàcia demostrada en aquests nou anys de trajectòria calia fer un pas endavant. El procés de transformació de l'entitat culminà el 25 d'abril de 2005 quan, un cop reformats els Estatuts, es produí la sortida de les entitats fundadores del rol de sòcies i l'entrada a l'assemblea d'un grup de professionals de l'àmbit social, amb diverses trajectòries formatives i d'experiència laboral, però tots i totes estretament vinculats amb l'Anem.

El trienni 2005-2007 va suposar un procés de canvi i maduració: el Programa, en permanent avaluació per a la seva millora, ha ampliat el cercle d'entitats col·laboradores que poden derivar persones; vam obrir el col·lectiu beneficiari del servei amb un perfil més ampli; implantàrem la nostra metodologia al Camp de Tarragona i encetarem la implantació a Terres de l'Ebre; vam trobar un nou local a Barcelona i vam posar seu pròpia a Tarragona. Un bon equip i una junta que no ens mereixem, unes usuàries que ens estimulen i ens fan créixer, unes famílies i empreses contractadores que confien en la nostra tasca d'intermediació laboral, unes entitats i serveis que ens demostren dia a dia que és possible col·laborar i sumar esforços i uns patrocinadors que valoren la nostra tasca: tot això ens permet seguir fent possible l'impossible.

L'any 2008, però, ha vingut marcat pels aires de crisi: les ofertes que gestionem s'han reduït a menys de la meitat, el mercat de treball expulsa incansablement treballadors/es, creix el nombre de persones desocupades que truquen a la porta i augmenta alhora l'ansietat que cal contenir i ajudar a procesar. Tot i això, s'obren nous horitzons.